

The Disney logo is positioned above the number '5'.

Disney

5.

minútové
rozprávky

spod morskej
hladiny

Disney

5-minútové rozprávky spod morskej hladiny

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

EGMONT

Disney
Disney – 5-minútové rozprávky spod morskej hladiny – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Obsah

Hľadá sa Dory:	Ako nájsť objatie?	5
Malá morská víla:	Ariel a perla múdrosti	21
Vaiana:	Späť do oceána	37
Hľadá sa Dory:	Si to ty, Dory!	53
Vaiana:	Ako zažiť	69
Malá morská víla:	Rozvírená hladina	85
Lilo & Stitch:	Niekam patrit'	101
Vaiana:	Pua a Heihei	117
Hľadá sa Nemo:	Nočné hry	131
Malá morská víla:	Ariel a veľrybia pieseň	147
Hľadá sa Nemo:	Rybia príšera	161
Vaiana:	Jazdit' na vlnách	177

Ako nájsť objatie?

Dory vystrelila ako šíp po piesčitom dne pred domčekom svojich rodičov v zátokke Morro Bay. Zbadala fialovú mušľu a jemne ju vyhodila vysoko nad hlavu.

Usmiala sa.

„Mám rada mušle. A mamička tiež. Najviac sa jej páčia práve fialové,“ povedala.

Jenny a Charlie vyplávali z domčeka v ústrety Dory, ktorá sa už nevedela dočkať, kedy mamičke a ockovi ukáže útes a koralovú jaskyňu. A jej rodičia sa zase nevedeli dočkať, kedy sa tam nasťahujú.

„Som taká šťastná, že sme všetci spolu,“ povedala dojatá Jenny. „Tuším potrebujem objatie. Jedno veľké rodinné objatie.“ Dory, Charlie a Jenny sa radostne objali.

„Viete, kto vie najlepšie objať na svete?“ opýtala sa Dory a vôbec nečakala na odpoveď. „Nemo! Ktovie, ako sa má? Idem ho pohľadať,“ povedala rodičom. Zamávala plutvičkou a odplávala hľadať kamaráta.

Dory plávala medzi tmavozelenými riasami. Zrazu zbadala Nema, ako sa hrá na schovávačku s dvomi novými kamarátmi.

„Hej, čo to máš s plutvou?“ opýtal sa ho jeden z kamarátov, skalár.
„Je nejaká malá.“

Nemo sa pozrel na svoju plutvu. Zdala sa mu celkom v poriadku.

Dory vyplávala z chalúh. „Tá malá plutva dostala Nema cez celý Tichý oceán,“ povedala. „Je to jeden z najlepších plavcov, akých poznám.“

„Tak sa mi zdá, že potrebuješ objatie, ty plavecká hviezda,“ zvolala Dory a tuho Nema stisla, šťastná, že ho znova vidí.

„Poď sa s nami zahrať, Dory! Hľadáš! Počítaj do desať!“ Dory začala počítat.

Potom však zazrela farebné mušle a pustila sa počítat tie.

Zrazu narazila do obrej chaluhy a uvidela, ako sa niečo tmavé zvíja blízko hladiny. Dory plávala bližšie, aby to lepšie preskúmala. Zbadala malé chlpaté klobko, ktoré na ňu vyľakane hľadelo.

„Želám ti dobrý deň!“ povedala Dory.

Zatiaľ Nemo a jeho kamaráti čakali vo svojich skrýšach, kedy ich Dory nájde. Čakali a čakali a čakali.

„Tuším na nás Dory zabudla,“ ozval sa Nemo. „Mali by sme ju ísť pohľadať.“

Tri rybky vyplávali zo svojich skrýš a rozhliadli sa okolo. Dory bola neďaleko. Uprene hľadela na niečo hore v chaluhách.

„Aha! Je to vydrie mláďa,“ povedal skalár.

„Jupí! Ďalší hráč!“ zvolal Nemo. „Podme sa skryť! A ty, Dory, nezabudni! Máš nás hľadať!“

Nemo aj s kamarátmi znova odplávali. Vydrie mláďa sa vymotalo z morských chalúh a s čľupnutím sa ponorilo do vody. Už sa nevedelo dočkať, kedy sa schová.

Dory začala počítat. „Desať, deväť, osem... dvanásť, jedenásť, desať... tri, dva, jeden... schovaný, neschovaný, idem!“

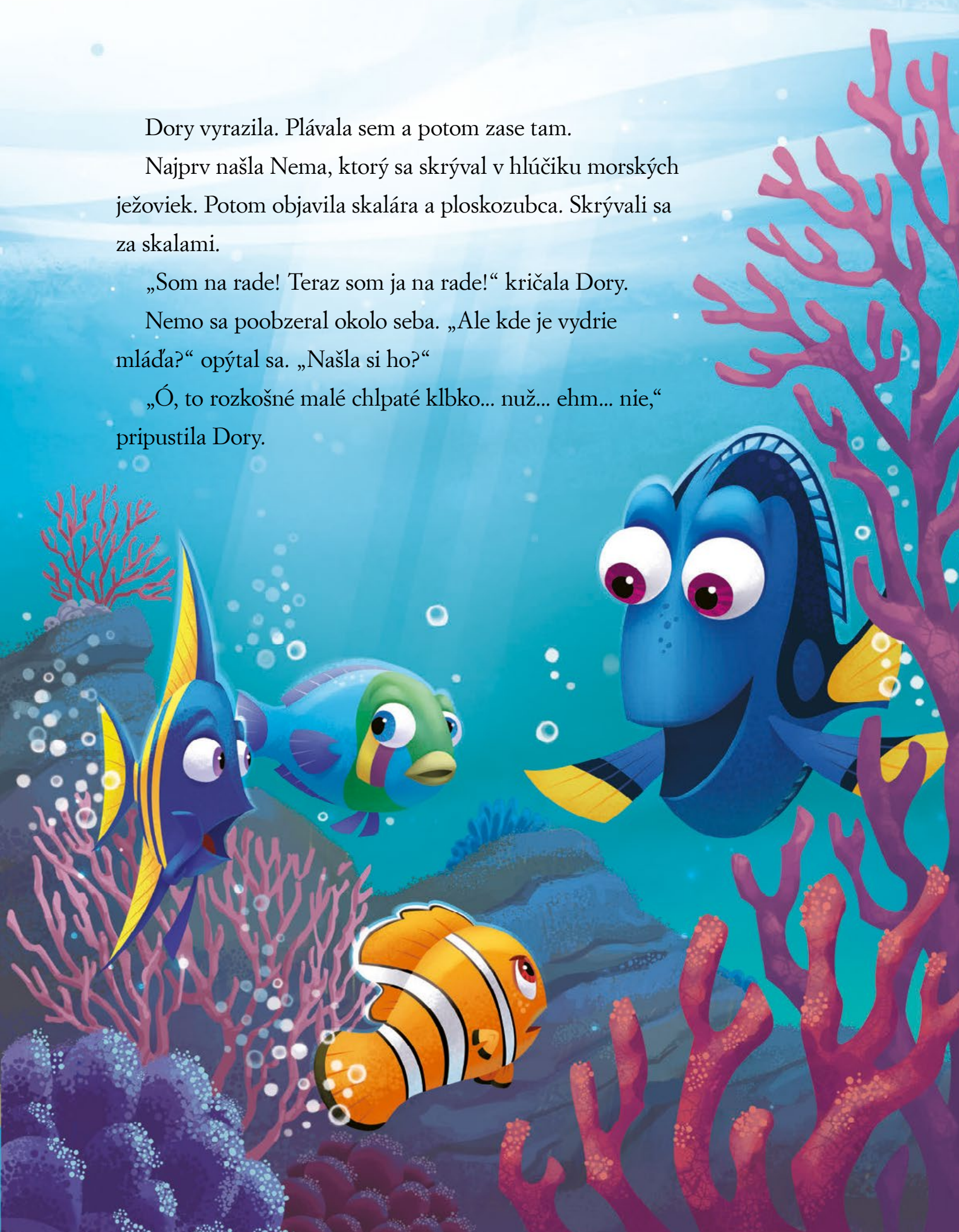
Dory vyrazila. Plávala sem a potom zase tam.

Najprv našla Nema, ktorý sa skrýval v hlúčiku morských ježoviek. Potom objavila skalára a ploskozubca. Skrývali sa za skalami.

„Som na rade! Teraz som ja na rade!“ kričala Dory.

Nemo sa poobzeral okolo seba. „Ale kde je vydrie mláďa?“ opýtal sa. „Našla si ho?“

„Ó, to rozkošné malé chlpaté kľbko... nuž... ehm... nie,“ pripustila Dory.

„Ak sa stratilo, ty ho dokážeš nájsť, Dory,“ navrhol Nemo.
„Keď som sa stratil ja, pomohla si môjmu ockovi, aby ma našiel.“
„Môžeš sa na mňa spoľahnúť,“ povedala Dory a vyštartovala ako strela hľadať vydrie mláďa. Nemo a ostatní trielili za ňou. Preplávali popod červenú bóju a okolo veľkej sivej skaly.
„Pozrite!“ zakričala Dory. „Tamto... to vyzerá ako vydrie mláďa. Plávajme tadiaľto!“

Ale mýlili sa. Boli to len žraločica Destiny a veľryba Bailey. Keď Destiny zbadala Dory, začala plávať dozadu, pričom narazila do niečoho mäkkého a pružného, a do vody sa uvoľnil kúdol čierneho atramentu. Bol to Hank, mrzutá chobotnica! Hank celý očervenal a odplával do skrýše medzi skalami.

„Prepáč, Hank,“ zašepkala Destiny. „Nechcela som ťa vystrašiť. Môžem ťa objat?“

„Mňa... a objat? Len to nie,“ zahundral Hank a odtlačil Destiny od seba.

„Hank sa hanbí... pre ten atrament,“ vysvetľoval Nemo. „Ale nehody sa predsa stávajú každému.“

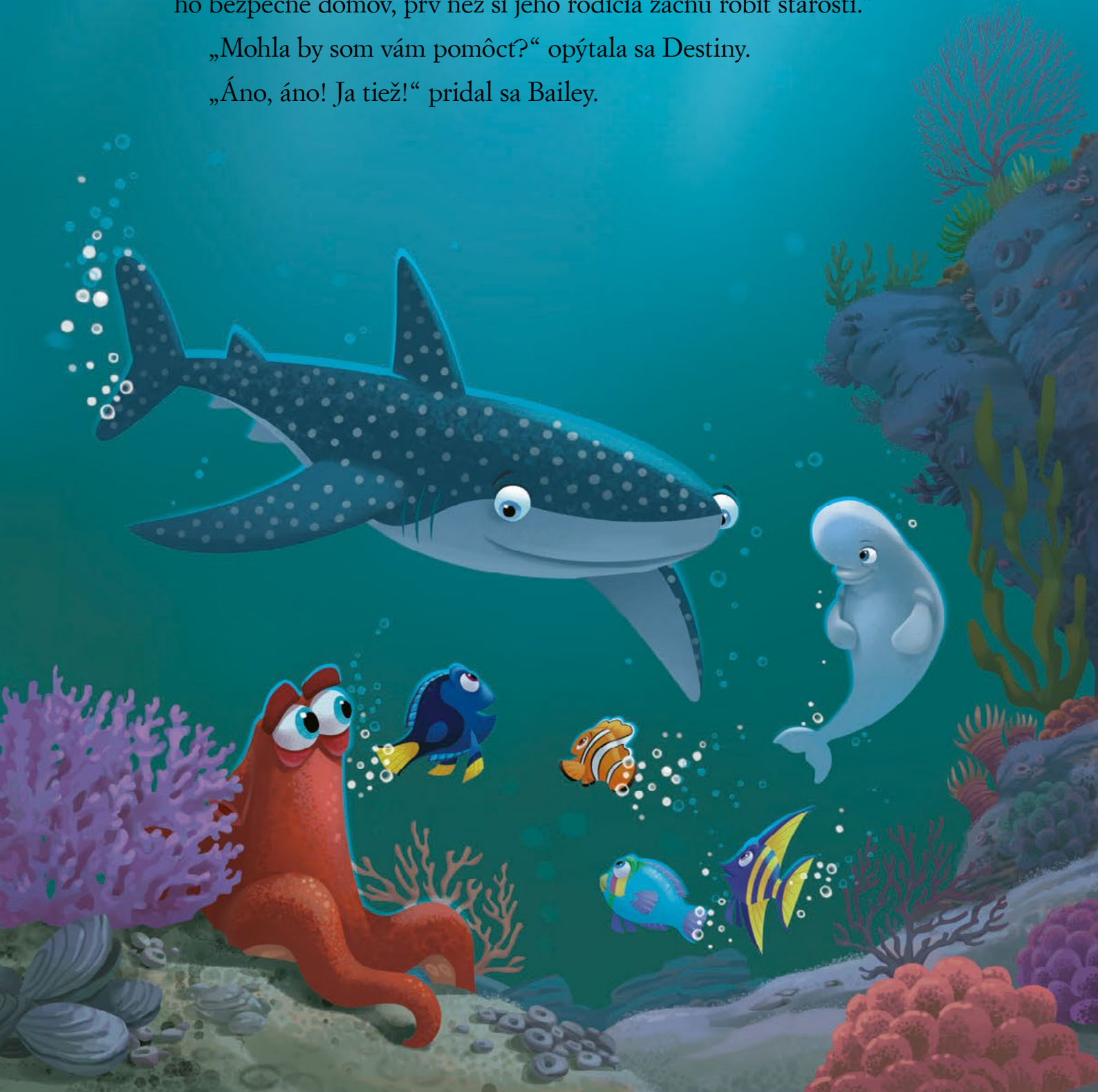
„Aj ja som v rozpakoch, keď narážam do vecí,“ pripustila Destiny.
„Nie som práve elegantná plavkyňa.“

„Ale jasné, že si!“ uistila ju Dory. „Plávaš krásne!“

„Ide sa,“ zavelil Nemo. „Musíme nájsť vydrie mláďa a doviest
ho bezpečne domov, prv než si jeho rodičia začnú robiť starosti.“

„Mohla by som vám pomôcť?“ opýtala sa Destiny.

„Áno, áno! Ja tiež!“ pridal sa Bailey.

Dory poprosila Baileyho, aby použil svoj podmorský radar.
Bailey si pritlačil plutvy k hlave.
„Úíííííííí! Úíííííííí! Funguje to,“ povedal. „Je v húfe chalúh.
Plávajte rovno, potom doľava.“
„Skvelá práca, Bailey!“ povedala Dory a stisla mu plutvu.

Vďaka Baileymu čoskoro našli malú vydru, ktorá tvrdo spala v mäkkej posteli z chalúh.

„Ááááách,“ vzdychol si Nemo. „Chúďa malé, asi bolo unavené z toľkého čakania, kým ho niekto nájde, a tak zaspalo.“

„Zanesieme ťa domov,“ jemne zašepkala Dory mláďatku do uška. Destiny sa pomaly kĺzala nahor a jemne nadvihla spiace vydru nad hladinu.

Bailey plával popredu a ukazoval Destiny cestu, aby sa dostali bližšie k brehu.

„Najprv doprava, potom doľava,“ navigoval ju, keď plávali okolo veľkej čiernej skaly.

A za ňou objavili početnú skupinu vydier. Niektoré šantili vo vode, iné zháňali potravu a ďalšie si len tak hovelí.

Dôverne známe zvuky mláďa prebudili. Zazívalo, počúchalo si očká a zvedavo sa obzeralo dookola. Potom nadšene zvýsklo a skočilo do vody.

Dory zbadala, ako z brehu na nich kývajú dve vydry.

„To sú istotne jeho rodičia!“ povedala.

Rodičia tuho objali svoje mláďa vo veľkom vydrom rodinnom objatí, ktoré im už veľmi chýbalo!

Keď slnko nad zálivom začalo zapadať, k objímajúcej rodinke sa pridávali aj ďalšie vydry. Jedna po druhej sa pochytili okolo pliec a začali sa objímať. Bolo to ako jedno obrovské objatie.

„Tak tomu hovorím veľká šťastná rodinka,“ povedal Hank.

